

ANI MANÁ½EL, ANI MILENEC...

Nedá½le, 28 Á•erven 2009

Milence a pÁ™ítele uÁ¾ nevzrušuji... Ale - zaÁ•nu od zaÁ•átku: PÁ™ed rokem a pÁ™ jsem se na inzerát seznámila s faj pÁ™ítelem. JeštÁ½ bych mÁ½la napsat, Á¾e jsem 20 let vdaná a mám skoro dospÁ½lé dÁ½ti. Hledala jsem pÁ™ítele proto doma to vázlo hodnÁ½ v komunikaci, dost jsme se hádali - kvÁ½li názorÁ½m na výchovu dÁ½tí a tak vÁ½ec.

ManÁ¾el je takový dost uzavÁ™ený, od zaÁ•átku manÁ¾elství Á¾árlil (i kdyÁ¾ nebyl dÁ½vod) aÁ¾ to prostÁ½ doš Nedokázal mi dát ani nÁ½¾nosti, které Á¾eny potÁ™ebují. Tak jsem zvolila tuto cestu a rozhodla se najít si pÁ™ítele. S pÁ™í jsme se pak do sebe nádhernÁ½ zamilovali, bylo to opravdu úÁ¾asnÉ, nespÁ½chali jsme a poprvÉ jsme se milovali aÁ¾ po 3 mÁ½sících. Ono ani nebylo zase tak moc kde, byl taky Á¾enatý a tak první schÁ½zky probíhaly v kavárnÁ½, pak v autÁ½, v pÁ™í tak. Jezdil obÁ½as na sluÁ¾ební cesty a asi 3x jsem byla s ním. NemÁ½lo to prostÁ½ chybu. A po pÁ™ roce, nevím proÁ½, a on to také nedokázal vysvÁ½lit, to najednou u nÁ½ho ochladlo. PÁ™estali jsme se scházet a mÁ½ to strašnÁ½ chybÁ½lo a nemohla jsem se z toho dostat. VÁ½dycky je hÁ½Á™ tomu opuštÁ½nému, já vím. Nemám vlastnÁ½ ani Á¾ádnÉ koníÁ½ky tudíÁ¾ jsem na nÁ½ho byla docela upnutá. Vyhovovalo mi sejít se kaÁ¾dý týden, vypovídat se, líbat se, drÁ¾et se za ruku, obÁ½ pomilovat. JenÁ¾e on to mÁ½l asi jinak, práci mÁ½l docela nároÁ½nou, doma barák, na kterém pracoval, miloval motorky (ty mu pomáhaly hodnÁ½ se odreagovat). ObÁ½as jsem pak byli spolu na kafi, trošku vše ještÁ½ probrali, ale mÁ½ to vÁ½dycky dost rozhodilo. Pak jsme se domluvili, Á¾e pojedem opÁ½t spolu na sluÁ¾ebku a necháme vÁ½cem volný prÁ½bÁ½h. SamozÁ™ejmÁ½ jsme se milovali, ale opÁ½t Á™ekl, Á¾e uÁ¾ ho nÁ½jak nevzrušuju. PÁ™itím to nebylo ta špatné. Byl za celý den hodnÁ½ unavený z jednání, dokonce pak u mazlení i usínal, to mÁ½ docela vzalo. Ale kdyÁ¾ spal objímal mÁ½, coÁ¾ bylo pÁ™íjemné. Á½kala jsem mu, aÁ½ mi Á™ekne na rovinu, Á¾e uÁ¾ mÁ½ nechce. Prý to tak Á™íct nem. mÁ½Á¾eme být kamarádi, kdyÁ¾ nám to nejde v posteli. Byla jsem z toho smutná. Co vlastnÁ½ znamená kamarádi? Pak, kdyÁ¾ jsem vystupovala z auta, mi dal pusku. Á½kla jsem, Á¾e bych mu ji také na rozlouÁ½enou dala, a on na to: „moc mluvíš". Tak nevím. Asi uÁ¾ je všemu konec. PoÁ™ád na ten poslední výlet myslím, nemÁ½Á¾u myš dostat z hlavy. Á½kam si, nechci ho, je konec, nezaslouÁ¾í si mÁ½. Ale myšlenky poÁ™ád bodají.... Co si o tom myslím? Jsem normální? Díky moc za vaše názory, pÁ™ípadnÁ½ rady, Judita